Šv. Pijaus X kunigų brolija

Lietuva

Aplinkraštis

Nr. 25

GEGUŽĖ – BIRŽELIS

2013

Turinys

Žmonės dažnai klausia, kiek kainuoja Aplinkraštis. Jis duodamas NEMOKAMAI, nes už jį moka šv. Juozapas. Vis dėlto šv. Juozapas visuomet ieško žmonių, kurie įvairiausiais būdais padėtų jam plėsti Jėzaus karalystę: materialine pagalba, platindami religinę literatūrą, malda ar kitais gerais darbais. Kad šventasis Dievo Sūnaus Globėjas galėtų toliau tęsti savo didį darbą, reikia kiekvieno žmogaus atsiliepimo į jo kvietimą.

Netikėtas maldos poveikis

Gegužės mėnesį dažniau nei kitu laiku mintimis ir maldomis kreipiamės į Mariją. Mes jaučiamės traukiami tos, kuri dovanojo mums Jėzų ir yra mums duota kaip motina. Jos tyrumas ir gerumas yra tarsi magnetas. Kiekvienai širdžiai, kuri Jai atsiveria, Ji rodo kelią ir veda ją pas Jėzų. Ji saugo Jos globos ieškančias sielas po savo apsiaustu, ir mes žinome Jos užtarimo savo Sūnui galią.

Nepraleiskime šito laiko veltui, rodykime Jai savo meilę įvairiais liaudies papročių mums perduotais ženklais: savo namuose puoškime Jos paveikslą pavasarinėmis šakomis ar gėlėmis ir ypač kalbėkime Rožančių, jeigu įmanoma, kartu su šeima. Jei visi susirenka melstis drauge, dingsta daug bėdų, pykčio, nesusikalbėjimo, negerų santykių ar kitų šeimos rūpesčių. Jeigu matome kitą besimeldžiantį, suprantame, jog ir jis stengiasi norėdamas gero, todėl kreipiasi į Dievą pagalbos. Ar gali malda likti neišklausyta, jei visi taip meldžiasi ir netgi meldžiasi kartu? Koks tai pastiprinimas gerame kelyje! Ir jeigu šeimoje yra bent vienas, kuris taip elgiasi, jis tikrai išmels Dievo malonės artimiesiems.

Neįmanoma perdėti Rožančiaus maldos galios. Kai krikščionybė tiek dėl viešųjų, tiek ir dėl asmeninių reikalų grįžo prie Rožančiaus, ji sulaukė pagalbos. Besirūpindami Bažnyčios atnaujinimu, šalies reikalais, artimo žmogaus atsivertimu, šeima, jaunimu, gerais pasirinkimais, imkime rožančių.

Norėčiau priminti, kaip reikia melstis.

Mes turime melstis **kantriai ir ištvermingai**. Kartais reikia daug maldų arba Dievas nori išklausyti vėliau, kadangi taip yra geriau. Mes žinome, kad žmonės kartais melsdavosi ne vienerius metus, kol Dievas jiems suteikdavo tai, ko prašė. Kartais nusipelnyti išklausymą reikia malda ir atgaila; ir tada Dievo palaima yra didesnė, nei būtume išklausyti iš karto. Nemeskime maldos greitai, jei esame nusivylę – tai įžeidžia Dievą.

Mes sakome: „Teesie **Tavo valia** kaip danguje, taip ir žemėje." Meldžiamės ne todėl, kad malda savo nuožiūra pakeistume Dievo planą. Juk Dievas visuomet geriau žino, ko mums reikia, ir jeigu neduoda, ko pamaldžiai prašome, **Jis tikrai mums duoda kažką geresnio**, nors dažnai to nesuprantame. Nė viena gera malda nėra prarasta! Niekada nepriekaištaukime Dievui. Ar mes tokie šventi ir visažiniai, kad galėtume reikalauti ir būti nepatenkinti?

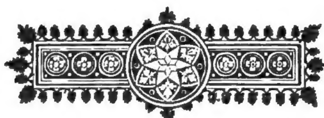
Bet Dievas nori, kad pas Jį ateitume su **konkrečiais prašymais**, kad Jis **dėl mūsų maldos** pagaliau galėtų įvykdyti savo planą. Pavyzdžiui, Jo

planas yra, kad tas žmogus atsiverstų, kad tas geras darbas būtų padarytas, kad tas žmogus būtų apsaugotas **dėl mūsų maldų. Mūsų maldos yra Jo plano dalis.**

Kartais atrodo, jog mūsų malda nieko nekeičia. Reikalai lieka tokie, kokie buvo, nors stengėmės melstis iš visos širdies. Bet jeigu žiūrėtume atidžiai, suprastume, **kad reikalas toks pats, bet mes nebe tokie patys.** Malda mums davė šviesos ir naują požiūrį, sustiprino, kad galėtume iškęsti sunkumus ir įveikti kliūtis, ir mūsų siela padarė pažangą.

Jūsų Kristuje

kun. Josef Persie

Kunigo Juozo Zdebskio laiškas ir kalba

Kunigas Juozas Zdebskis žuvo per saugumo organizuotą autoavariją 1986 m. vasario 5 dieną. Jam teko ne tik kalėti dėl kunigo pareigų atlikimo; kartą, norint sukompromituoti, buvo labai sunkiai apdegintas nežinomomis medžiagomis. Vis tiek kunigas tęsė savo darbą. 1971 m. jis turėjo stoti prieš teismą dėl 200 vaikų katekizavimo Prienų bažnyčioje ir buvo nuteistas vieneriems metams laisvės atėmimo, atliekant bausmę bendrojo režimo pataisos darbų kolonijoje. Prieš teismą savo mamai jis parašė tokį laišką:

G.J.K. Miela Mama.

Labai prašau nedėt pastangų ieškot advokato. Aš pats jo neimu. Juk mūsų pačių interesas, kad būtų ši byla. Tikėkit, kai reikalas už Dievo Valios įvykdymą, Jis palengvina viską, duoda jėgų. Nemanykit, kad tai mano vieno reikalas, čia visų reikalas. Kas bus, jei vaikeliai nebus mokomi, praėjus 10, 20 metų? Juk Dievas iš mūsų pareikalaus sielų likimo. Ir kas iš to, jei čia valgysim keptas antis, o amžinybė... Taigi prašau nepamaišyti tokios progos ir neleisti pinigo. Paveskim visa Dievo Motinos globai. Atsiminkim: visa priimti taip, kaip Jėzus ant kryžiaus – kaip pelnytą

bausmę už viso pasaulio nuodėmes. Šiuo metu čia tikrai nieko netrūksta. Reikalui esant galima pirkti sviesto, dešros ir kita. Visus bučiuoju ir pasivedu Jūsų maldoms.

Pateikiame kunigo kalbos, kuri buvo pasakyta Kauno teisme (Ožeškienės gatvėje) 1971 m. lapkričio 11 d., svarstant bylą dėl 200 vaikų katekizavimo Prienų bažnyčioje, pabaigą. Visas tekstas atspausdintas Antano Lesio knygoje „Bažnyčios riteris" (Vilnius, 2012 m., p. 71–80).

Ši kalba verčia mus susimąstyti. Kunigai ir tikintieji, pastebėti kun. Zdebskio draugijoje, buvo persekiojami, atvirai diskriminuojami darbe, mokykloje arba kitur, neretai nužudomi.

Tas laikotarpis baigėsi prieš 22 metus. Ar su laisve atėjo naujas tikėjimo ir dorovės pavasaris? Deja, turime atsakyti: ne. Patogus gyvenimas įveikė tikėjimą greičiau nei ateizmas ir persekiojimai. Mes negyvename pavojuje ir varge. Bet kaip dažnai mes, kunigai ir tikintieji, atsisakome atlikti pagrindines religines pareigas ir laikome Dievo bei Bažnyčios įsakymus akiplėšiškumu, paprastos dorovės darbus – perdėjimu arba davatkiškumu. Dažnai teisinamės, jog esame pavargę, turime švęsti, nepajėgiame stengtis, negalime atsisakyti kultūros ar sporto renginio dėl sekmadienio Mišių, tai per sunku... Nors iš tikrųjų viskas taip lengva. Mes negalvojame apie ateitį. Kas bus su mūsų ir mūsų vaikų tikėjimu ir amžinąja lemtimi? Kur mus nuves laisvė ir patogus gyvenimas, jeigu nesusimąstysime??? Vien tik laisvė neišgelbės, žmogus turi savo laisvę NAUDOTI TEISINGAI! TAM Dievas davė protą ir galimybę apsispręsti.

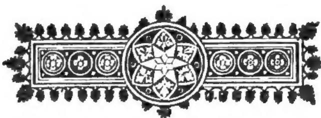
Ar klausyti Dievo, ar žmonių? Kokia viso to išvada? Nors žmogiškai, trumparegiškai žvelgiant, visada panašiais atvejais norėtųsi pakartoti Jėzaus žodžius: „Tėve... atitolink nuo manęs šitą taurę", tačiau iš tikrųjų mes, kunigai, turėtume jums dėkoti už šį ir panašius teismus. Šie faktai priverčia mūsų sąžines prakalbėti, neleidžia užmigti, verčia apsispręsti, mus pastato prieš dvi galimybes.

Viena galimybė – rinktis vadinamąjį „taikaus bendradarbiavimo su ateistais" kelią: bandyti tarnauti dviem valdovam, pataikauti ateistų užmačioms – kad kunigas užimtų savo pareigas, bet nebūtų pavojingas ateizmui; kad pats išvaikytų iš bažnyčios jaunimą, neleistų dalyvauti apeigose, procesijose, kad neleistų patarnauti šv. Mišiose; kad vaikus ruošiant Pirmajai Komunijai pasitenkintų tik poterių mokėjimu, be jokio supratimo apie Mišių paslaptį – viso krikščioniškojo gyvenimo centrą; kad

kunigai negalvotų, kokia bus krašto padėtis po 10 – 20 metų! Tai reiškia, kad kunigai neturi atlikti tiesioginių pareigų, turi ryžtis konfliktui su savo sąžine, tesirūpinant pietų valgių sudėtimi. Jis turi pasistengti užmiršti, kad vaikučiams vis tiek bus kalbama apie Dievą, tačiau apie tokį, kokio iš tikrųjų nėra. (Aš taip pat netikiu tokį Dievą, kokį piešia mūsų aplinkos spauda, radijas...) Jūs man už grotų parodėte tūkstančius jaunuolių. Nė vienas jų nepažįsta Dievo tokio, kurį reikia mylėti, kuris mus myli. Jiems niekas apie tokį Dievą nekalbėjo, niekas jų nemokė rasti savo laimę darant gera kiekvienam žmogui, netgi priešui. Gerai žinau, jei mes, kunigai, apie tai nekalbėsime, – akmenys pradės šaukti, o Dievas pareikalaus iš mūsų jų likimo. Štai ką reiškia mūsų aplinkoje taikus bendradarbiavimas su ateizmu, ko niekaip negali suprasti užsienyje gyveną tikintieji.

Antra galimybė – tai būti kunigu pagal Kristaus mintį, ryžtantis eiti pareigas, kurių reikalauja Kristus, bažnytinė Teisė, o kartu priimti visa, ką Apvaizda leis išgyventi, kaip šiuo atveju matome – rinktis langus su grotomis, kaip kad tardytojai sakė: „Nenorėjai keptos anties, tai dabar kalėjimo duoną valgysi.“

Tačiau jei mūsų, kunigų, šiandien neteis teismai, tai mus teis tauta! Pagaliau ateis Aukščiausiojo teisingumo valanda. Šito mums, kunigams, bijoti tepadeda Dievas labiau, kaip jūsų teismo. Aš vėl prisimenu tuos tūkstančius jaunuolių už grotų. Jie vaikystėje nemokėjo klausyti tėvų... Man brangi šalis prie Nemuno krantų. Gerai žinau, kad jos tenai nebus, jei jos vaikai nepajėgs klausyti tėvų. Apie tai aš jiems kalbėjau. Pasakiau jiems, kad tai Dievo reikalavimas. Jei jūsų sąžinė tai laiko nusikaltimu, pripažinkite fanatiku ir teiskite mane, bet tuo pačiu ir save! Prašau teismą atsižvelgti į suminėtas psichologines aplinkybes ir nepamiršti, kad teismo sprendimas gali versti tikinčiųjų bendruomenę galvoti, jog kai kurie Konstitucijos paragrafai yra tik propagandai. Ar gali būti pagarba reikalavimui, verčiančiam prieštarauti sąžinei; ar gali likti pagarba įstatymui, jei jis baudžia už savo pareigos atlikimą? Dar lieka pakartoti pirmų apaštalų žodžius, pasakytus teismui: „Dievo reikia klausyti...“

Šv. Liudviko Marijos Grinjono de Monforo

Įsiliepsnojanti malda

Ši malda visuomet buvo laikoma pranašyste. Šv. Liudvikas dvasios akimis regi kunigų kongregaciją, kuri per paskutiniuosius laikus atnaujins Bažnyčią. Ji yra Dievo apvaizdos kūrinys, ypač atsidavęs Marijai. Keletas teksto dalių atrodo tarsi mūsų laikmečio aprašymas, ir, be abejo, parodo tokius vyrus, kokie Bažnyčiai dabar reikalingi.

1. *Memento, Domine, congregationis tuae, quam possedisti ab initio*[1]. Atsimink, Viešpatie, savo bendriją, kuri buvo Tavo nuo amžinybės, kai Tu apie ją galvojai savo dvasioje, *ab initio*. Tu ją laikei savo rankoje, kai kūrei visatą iš nieko pačioje pradžioje, *ab initio*. Tu ją turėjai savo širdyje, kai Tavo mylimas Sūnus, mirdamas ant kryžiaus, apšlakstė ją savo krauju, pašventino savo mirtimi ir patikėjo savo šventajai Motinai.

2. Tad pažadink, Viešpatie, savo dešiniosios rankos vyrus, įvykdyk savo gailestingumo sumanymus, kuriuos Tu atskleidei kai kuriems savo didžiausiems tarnams, duodamas jiems pranašiškų supratimų: šv. Pranciškui Pauliečiui, šv. Vincentui Fererui, šv. Kotrynai Sienietei ir daugeliui kitų per ankstesnius šimtmečius iki pat mūsų dienų.

3. *Memento!* Visagali Dieve, atsimink šitą bendriją, suteikdamas jai savo rankos, kuri nėra sutrumpinta, visagalybę, kad ateitų jos diena ir kad ji būtų nuvesta į tobulybę: *Innova signa, immuta mirabilia, sentiamus adjutorium brachii tui*[2]. Didysis Dieve, kuris gali negyvus akmenis paversti Abraomo vaikais, ištark tik vieną žodį, kad atsirastų gerų darbininkų Tavo derliuje ir gerų misionierių Tavo Bažnyčioje.

4. *Memento!* Gerumo Dieve, atsimink savo senuosius gailestingumo darbus ir per tą patį gailestingumą atsimink šitą bendriją. Atsimink savo pakartotą pažadą, kurį mums davei per pranašus ir per patį savo Sūnų, ir išklausyk mūsų teisėtus prašymus. Taip pat atsimink savo tarnų ir tarnaičių maldas, atliktas per tiek šimtmečių. Tegul jų maldavimai, jų raudos, jų

---

[1] Plg. Ps 73, 2.

[2] Plg. Iz 59, 1: Duok naujų ženklų, daryk naujų nuostabių darbų, iš peties parodyk savo dešinės garbę.

ašaros ir išlietas kraujas ateina prie Tavo veido, kad galingai pažadintų Tavo gailestingumą. Bet labiausiai atsimink savo mieląjį Sūnų: *respice in faciem Christi tui*[1]. Jo agonija, Jo sumišimas ir meilingas skundas Alyvų sode, kai Jis sakė: *quae utilitas in sanguine meo*[2], Jo žiauri mirtis ir pralietas kraujas šaukte šaukiasi Tavo gailestingumo, kad per šitą bendriją ant sugriautos Jo priešų imperijos griuvėsių būtų atstatyta Jo imperija.

5. *Memento!* Atsimink, Viešpatie, šią bendriją per savo teisingumo veikimą. *Tempus faciendi, Domine, dissipaverunt legem tuam*[3]: Laikas įvykdyti, Viešpatie, ką Tu pažadėjai. Tavo dieviškasis įstatymas yra peržengtas, Tavo Evangelija atmesta, neteisingumo potvyniai apliejo visą žemę, ateidami iki Tavo tarnų, visa žemė yra apleista[4], bedievystė sėdi soste, Tavo šventykla profanuota ir baisybė atėjo iki šventos vietos[5]. Argi Tu leisi taip viską apleisti, teisingasis Viešpatie, keršto Dieve? Argi viskas virs Sodoma ir Gomora? Negi visą laiką tylėsi? Negi amžinai visa tai pakęsi? Argi nereikia, kad Tavo valia būtų vykdoma kaip danguje, taip ir žemėje, kad ateitų Tavo karalystė?[6] Argi Tu neparodei kai kuriems savo draugams būsimojo savo Bažnyčios atsinaujinimo? Argi žydai neturi atsiversti į tiesą? Argi ne to laukia Tavo Bažnyčia? Argi visi dangaus šventieji nesišaukia Tavo teisingumo: *vindica!*[7] Argi visi žemės teisingieji Tau nesako: *Amen, veni, Domine?*[8] Visi kūriniai, net patys nejautriausi, dejuoja prislėgti nesuskaičiuojamų Babilono nuodėmių ir meldžia Tavęs ateiti ir viską atnaujinti: *omnis creatura ingemiscit* ir t. t.[9]

6. Viešpatie Jėzau, *memento congregationis tuae*[10]! Nepamiršk suteikti savo Motinai naujos bendrijos, kad per ją [bendriją] atnaujintum visus dalykus ir užbaigtum malonės laikus, kaip ir prasidėjai per Ją. *Da Matri tuae liberos, alioquin moriar*[11] – duok vaikų ir tarnų savo Motinai, kitaip aš mirsiu.

---

[1] Ps 83, 10: pažvelk į savo Pateptojo veidą.
[2] Plg. Ps 29, 10: kokia nauda iš mano kraujo?
[3] Plg. Ps 118, 126.
[4] Jer 12, 11.
[5] Plg. Dan 9, 27; Mt 24, 15; Mk 13, 14.
[6] Plg. Mt 6, 10.
[7] Atkeršyk!
[8] Apr 21, „Amen, ateik Viešpatie!“
[9] Plg. Rom 8, 22: visa kūrinija iki šiol tebedūsauja ir tebesikankina.
[10] Ps 73, 2.
[11] Plg. Pr 30, 1.

Da Matri tuae[1]. Dėl Tavo Motinos prašau Tavęs. Atsimink Jos įsčias ir Jos krūtis ir neatmesk mano prašymo! Atsimink, kieno Sūnus esi ir išklausyk mane. Atsimink, ką Ji reiškia Tau ir ką Tu reiški Jai ir patenkink mano maldavimus.

Ko gi aš prašau? Nieko savo naudai, viskas Tavo šlovei.

Ko gi aš prašau? Kažko, ką Tu gali, ir, drįstu sakyti, turi suteikti, nes Tu esi ne tik tikrasis Dievas, kuriam duota visa valdžia danguje ir žemėje, bet ir pats geriausias iš visų vaikų, be galo mylintis savo Motiną.

7. Ko gi aš prašau? *Liberos:* Kunigų, kurie yra laisvi Tavąja laisve, atsirišę nuo visko, kurie yra be tėvo, motinos, brolių, seserų, be tėvų pagal kūną, be draugų pagal pasaulį, be turtų, kliūčių ar rūpesčių ir netgi be savosios valios[2].

8. *Liberos*: Tavo meilės ir Tavo valios vergų, vyrų pagal Tavo širdį, kurie be savosios valios, suteršiančios ir kliudančios, įvykdys visus Tavo nuosprendžius ir parblokš visus Tavo priešus kaip kadaise naujasis Dovydas su kryžiumi ir rožančiumi tarsi mėtykle rankoje: *in baculo Cruce et in virga Virgine*[3].

9. *Liberos*: Vyrų, kurie debesų pakelti nuo žemės ir pilni dangiškos rasos, kurie be kliūčių skrenda ten, kur dvelkia Šventoji Dvasia. Jie yra iš tų, kuriuos pranašas turėjo omenyje, kai klausė: *Qui sunt isti qui sicut nubes volant?*[4] *Ubi erat impetus spiritus illuc gradiebantur*[5].

10. *Liberos:* Vyrų, kurie visada Tau po ranka, visada pasirengę paklusti Tau pagal savo vyresniųjų balsą kaip Samuelis žodžiais: *Praesto sum*[6], visada pasiruošę eiti ir viską iškentėti su Tavimi ir dėl Tavęs kaip apaštalai: *Eamus et moriamur cum illo*[7].

11. *Liberos*: Tikrų Marijos vaikų, pradėtų ir pagimdytų Jos meilės, nešiotų Jos įsčiose, prisirišusių prie Jos krūtinės, maitintų Jos pienu, pakeltų Jos rūpinimosi dėka, prilaikytų Jos rankos ir praturtintų Jos malonių.

---

[1] Duok savo Motinai.

[2] Tai reiškia atrištas nuo savosios valios – vert. past.

[3] Plg. 1 Kar 17, 40 ir Ps 22, 4; šv. Petras Damijonas, *Sermo in Assumpt.*, PL 144, 721 C.

[4] Iz 60, 8: Kas gi yra tie, kurie skrieja nelyginant debesys?

[5] Ez 1, 12: Kur tik Dvasia juos vedė, ten ir ėjo.

[6] Štai aš.

[7] Plg. Jn 11, 16: Eime numirti kartu su juo.

12. *Liberos*: Tikrų Švenčiausiosios Mergelės tarnų, kurie, kaip kadaise Dominykas, eis visur su šviečiančiu bei degančiu deglu burnoje ir rožančiumi rankoje, lodami kaip šunys, degdami kaip ugnis ir apšviesdami pasaulio tamsą kaip saulė, kurie tikru pamaldumu Marijai, tai yra vidiniu be veidmainystės, išoriniu be kritikavimo, protingu be nežinojimo, švelniu be abejingumo, ištvermingu be lengvabūdiškumo ir šventu be įžūlumo, visur, kur eina, sutrina senosios gyvatės galvą, kad visiškai išsipildytų prakeikimas, kurį Tu jai davei: *Inimicitias ponam inter te et mulierem, inter semen tuum et semen ipsius et ipsa conteret caput tuum*[1].

13. Yra tiesa, didysis Dieve, kad demonas, kaip Tu perspėjai iš anksto, paruoš didelius persekiojimus šitos paslaptingos moters kulnui, tai yra Jos vaikų bendrijai, kuri ateis pasaulio pabaigoje, ir kad bus didelis priešiškumas tarp palaimintų Marijos palikuonių ir prakeiktos šėtono rasės. Bet tai yra visiškai dieviškas priešiškumas ir vienintelis, kurio autorius Tu esi: *inimicitias ponam*[2]. Bet šitos kovos ir šitie persekiojimai, kuriuos Belialo vaikai ir rasė suteikia Tavo šventosios Motinos rasei, netarnauja niekam kitam, tik puikiam įrodymui Tavo malonės galios, jų [Marijos rasės] dorybių stiprybės ir Tavo Motinos autoriteto. Nes nuo pasaulio pradžios Tu davei Jai užduotį per savo širdies nuolankumą ir per savo kulną sunaikinti šitą išpuikusį: *Ipsa conteret caput tuum*[3].

14. *Alioquin moriar*[4]: Ar man ne geriau numirti, nei matyti Tave, mano Dieve, kiekvieną dieną taip žiauriai ir nebaudžiamai įžeidinėjamą, nei matyti kiekvieną dieną augantį pavojų būti nuneštam kartu su nusikaltimų srove, kuri vis labiau didėja? Tūkstantis mirčių man būtų lengviau iškenčiamos. Siųsk man pagalbą iš dangaus arba pasiimk mano sielą pas save! Taip, jeigu negalėčiau tikėtis, kad Tu anksčiau ar vėliau dėl savo garbės išklausysi manęs, vargšo nusidėjėlio, kaip jau išklausei daug kitų, – *iste pauper clamavit et Dominus exaudivit eum*[5], – tikrai karštai prašyčiau Tavęs kaip pranašas: *tolle animam meam*[6]. Bet pasitikėjimas Tavo gailestingumu leidžia melstis kartu su kitu pranašu: *non moriar sed vivam*

---

[1] Pr 3, 15: Aš sukelsiu priešiškumą tarp tavęs ir moters, tarp tavo palikuonių ir jos palikuonių; jis kirs tau per galvą.
[2] Aš sukelsiu priešiškumą.
[3] Plg. Pr 3, 15: Ji kirs tau per galvą.
[4] Kitaip numirsiu.
[5] Ps 34, 7: šis vargšas šaukėsi, ir Viešpats išgirdo.
[6] 1 Kar 19, 4: Imk mano gyvastį.

et narrabo opera Domini[1], kol galėsiu sušukti kartu su Simeonu: *nunc dimittis servum tuum in pace, quia viderunt oculi mei*[2] ir t. t.

15. *Memento!* Šventoji Dvasia, neužmiršk kartu su savo kilnia ir ištikima Sužadėtine Marija pažadinti ir formuoti Dievo vaikus! Kartu su Ja ir Joje Tu formavai išrinktųjų galvą [Jėzų Kristų]; todėl su Ja ir Joje turi formuoti visus Jos narius. Dievystėje Tu neiškeli jokio kito asmens; bet vien Tu formuoji visus į Dievą panašius asmenis anapus Dievystės. Visi šventieji, kurie gyveno iki šiol ir kurie dar ateis iki pasaulio pabaigos, yra Tavo ir Marijos meilės darbai.

16. Dievo Tėvo karalystė tęsėsi iki tvano ir baigėsi per potvynį; Jėzaus Kristaus karalystė baigiasi kraujo srovėje. Bet Tavo karalystė, Tėvo ir Sūnaus Dvasia, tęsiasi ugnies, meilės ir teisingumo potvynyje[3].

17. Kada ateis šitas tyros meilės ugnies potvynis, kurį Tu uždegsi visoje žemėje ir sukurstysi švelniai bei galingai, kad visos tautos: turkai ir stabmeldžiai, netgi žydai, būtų jo uždegti ir atsiverstų į Tave? *Non est, qui abscondat a calore ejus*[4]. *Accendatur*: Kad šita dieviška ugnis, kurią Jėzus yra atėjęs uždegti, užsidegtų prieš tai, kai Tu siųsi savo rūstybės ugnį, kuri viską pavers pelenais. *Emitte Spiritum tuum et creabuntur et renovabis faciem terrae*[5]. Siųsk šitą ugnies dvasią į žemę, kad ji sukurtų karšto uolumo pilnų kunigų, per kurių tarnystę bus atnaujintas žemės veidas ir atstatyta Tavo Bažnyčia.

18. *Memento congregationis tuae:* Atsimink savo išrinkto būrio, numatytųjų, atranką, kurią Tu atliksi tarp šios žemės žmonių pagal savo žodį: *Ego vos elegi de mundo*[6]. Tai bus Tavo išrinktų taikių avinėlių būrys tarp tiek daug vilkų, tyrų balandžių ir karališkų erelių tarp tiek varnų, medaus ieškančių bičių spiečius tarp tiek daug širšių, greitų elnių būrys tarp tiek daug vėžlių, narsių liūtų būrys tarp tiek daug bailių kiškių! O Viešpatie! *Congrega nos de nationibus*[7], surink mus, suvienyk mus, kad Tavo šventam ir galingam vardui būtų suteikta jam priklausanti garbė.

---

[1] Ps 118, 17: nemirsiu, bet gyvensiu ir skelbsiu Viešpaties darbus.
[2] Lk 2, 29: dabar gali, Valdove, kaip buvai žadėjęs, leisti savo tarnui ramiai iškeliauti, nes mano akys išvydo Tavo išgelbėjimą.
[3] Plg. 1 Jn 5, 8.
[4] Ps 19, 7: Nuo jos kaitros pasislėpti niekas negali.
[5] Plg. Ps 104, 30: Tau atsiuntus savo dvasią, jie atgyja, – tu atnaujini žemės veidą.
[6] Jn 15, 19: Aš jus iš pasaulio išskyriau.
[7] Ps 106, 47: Surink mus iš visų tautų.

19. Apie šitą iškilnų būrį Tu iš anksto pranešei savo pranašui, kuris kalbėjo labai miglotomis ir paslaptingomis, bet visiškai dieviškomis sąvokomis: *Siuntei gausų lietų, Dieve, atgaivinai savo nualintą paveldą; tavo šeima ten rado namus, – iš savo gerumo, Dieve, rūpiniesi vargstančiais. Viešpats ištarė žodį; moterys – didis būrys – neša gerą žinią: „Bėga, bėga kariuomenių karaliai! Moterys namie dalijasi grobiu, nors jos likosi tarp avidžių – pasidabruotais sparnais balandžio, geriausiu auksu paauksuotomis jo plunksnomis. Ten Šadajui blaškant karalius, krito sniegas ant Zalmono kalno.“ O didingasis kalne, Bašano kalne, daugelio viršūnių kalne, Bašano kalne! Daugelio viršūnių kalne, kodėl žvairuoji į kalną, kurį Dievas išsirinko savo buveine, – kur Viešpats gyvens amžinai?*[1]

20. Kas yra, Viešpatie, šitas palaimingas lietus, kurį Tu išskyrei ir išrinkai savo nualintam paveldui, jeigu ne šitie misionieriai, Marijos, Tavo Sužadėtinės, vaikai, kuriuos Tu išrinksi ir atskirsi nuo visumos dėl savo Bažnyčios, tokios nusilpusios ir suterštos sunkių savo vaikų nusikaltimų, gerovės?

21. Kas yra šitie gyvūnai ir šitie vargstantys, kurie gyvens Tavo pavelde, kurie maitinsis Tavo paruoštu dievišku saldumu, jeigu ne šitie vargšai misionieriai, kurie visiškai palikti Tavo Apvaizdai, perpildytai Tavo dieviškiausių pomėgių? Ar jie nėra Ezekielio paslaptingų būtybių atvaizdai[2], turintys tikro ir kilnaus žmogaus gerumo per savo nesavanaudišką ir geradarišką meilę artimui, liūto narsos per savo šventą rūstybę ir protingo, karšto uolumo prieš demonus bei Babilono vaikus, jaučio jėgos per savo apaštališką darbą bei kūno apsimarinimą ir pagaliau erelio skrydį per Dievo kontempliaciją? Tokie bus Tavo misionieriai, kuriuos Tu nori siųsti į savo Bažnyčią. Jie turės žmogaus akį artimui, liūto akį Tavo priešams, jaučio akį sau ir erelio akį, kuri bus visuomet nukreipta į Tave.

22. Šitie apaštalų įpėdiniai pamokslaus su tokia didele jėga bei tvirtumu ir taip puikiai bei nuostabiai, kad savo pamokslais sukrės visas dvasias ir širdis ten, kur jie pamokslaus. Tu jiems suteiksi savo žodį, savo paties burną ir savo išmintį, kuriai negalės prieštarauti joks jų priešininkas[3].

23. Tarp šitų mylimų sielų Tu būsi su savo palaima kaip mylimojo Jėzaus Kristaus kareivijos Karalius, nes jų sumanymai neturi kito tikslo, nei atiduoti Tau viso grobio, kurį jie atims iš Tavo priešų, garbę.

---

[1] Ps 68, 10–17.
[2] Plg. Ez 1, 5–14.
[3] Plg. Lk 21, 15.

24. Per savo atsidavimą Apvaizdai ir pamaldumą Marijai jie turės pasidabruotus balandžių sparnus, tai yra mokymo ir dorovės tyrumą, ir auksinę nugarą, tai yra tobulą meilę artimui, kad neštų jo klaidas iš didelės meilės Kristui, kad neštų Jo kryžių.

25. Tik Tu, kaip dangaus Karalius ir karalių Karalius, atskirsi šiuos misionierius iš visumos kaip kadaise karaliai, kad padarytum juos baltesnius už sniegą ant Zalmono kalno, Dievo kalno, labai vaisingo ir tvirto kalno, kuris Dievui patinka ir kur Jis pasilieka ir pasiliks iki pabaigos.

Kas yra, Viešpatie, tiesos Dieve, šitas paslaptingas kalnas, apie kurį Tu mums pasakoji tiek nuostabių dalykų, jeigu ne Marija, Tavo miela Sužadėtinė, kurios pamatus Tu dėjai ant aukščiausių kalnų viršūnių: *Fundamenta ejus in montibus sanctis*[1]. *Mons in vertice montium*[2]? Laimingi, tūkstantį kartų laimingi kunigai, kuriuos Tu taip gerai išsirinkai, kad pasiliktų kartu su Tavimi ant šito didingo ir dieviško kalno, kad taptų amžinybės karaliais per savo panieką pasauliui ir savo pakėlimą į Dievą, kad taptų baltesni už sniegą per susivienijimą su Marija, Tavo visa gražia, visiškai tyra ir visiškai nekalta Sužadėtine, kad praturtėtų dangaus rasa ir žemės riebalais, visomis laikinomis ir amžinomis palaimomis, kurių yra pripildyta Marija.

Nuo šito kalno viršūnės savo karštomis maldomis jie kaip Mozė siųs strėles į savo priešus, kad juos parblokštų arba atverstų[3].

Ant šito kalno jie bus pamokyti visuomet ten pasiliekančio paties Jėzaus Kristaus burnos apie palaiminimų išmintį.

Ant šito Dievo kalno jie bus perkeisti su Juo kaip ant Taboro, jie mirs kaip ant Kalvarijos ir žengs į dangų kaip nuo Alyvų kalno.

26. *Memento congregationis tuae. Tuae:* Tik Tau priklauso per savo malonę sukurti šitą bendriją; jeigu žmogus norėtų pradėti pirmiau, nieko nepadarytų, jeigu sumaišytų savo su Tavo, viską sugadintų ir apverstų. *Tuae congregationis:* Tai yra Tavo darbas, didysis Dieve. *Opus tuum fac:* Padaryk savo visiškai dievišką darbą, suburk, pašauk, surink savo išrinktuosius iš visų kraštų, kur Tu viešpatauji, kad sukurtum ginkluotą kareiviją prieš savo priešus.

27. Žiūrėk, Viešpatie, kareivijų Dieve, kapitonai komplektuoja dalinius, galiūnai gausias armijas, admirolai laivynus, prekiautojai masiškai

---

[1] Ps 87, 1: Ant šventojo kalno stovi jo įkurtas miestas.

[2] Iz 2, 2: Ateityje įvyks – Viešpaties Namų kalnas stovės tvirtai iškilęs virš kalnų ir bus už kalvas aukštesnis.

[3] Plg. Iš 17, 8–13.

susiburia turguose ir aikštėse. Plėšikai, bedieviai, girtuokliai ir ištvirkėliai kasdien taip lengvai, noriai ir gausiai susiburia prieš Tave: vienas šautuvo šūvis, vienas būgno garsas, viena ištraukta špaga, vienas sudžiūvusių laurų vainikas, kuris kažką žada, vienas geltonos arba baltos žemės gabalėlis [aukso arba sidabro], kurį kažkas siūlo... kitaip tariant, vienas garbės rūkas, vienas nieko vertas pelnas ir vienas niekšiškos aistros patenkinimas, kuris per numatytą akimirką suburia vagis ir kareivius, pripildo namus ir turgavietes, surenka prekiautojus, uždengia žemę ir jūrą nuskaičiuojama gausybe niekšų, kurie visi, nors juos skiria atstumas, skirtingas temperamentas arba ypatingi interesai, susijungia iki mirties, kad po velnio vėliava ir jo vadovaujami užkariautų Tave ir Tavo karalystę.

28. Ar niekas neturėtų stoti Tavo, didysis Dieve, kurio tarnystėje yra tiek garbės, švelnumo ir naudos, partijon? Ar joks kareivis neturėtų atsirasti po Tavo vėliava? Joks šventasis Mykolas uoliai šaukti tarp savo brolių dėl Tavo garbės: Quis ut Deus[1]? Ak! Leisk man šaukti visur: ugnis, ugnis, ugnis! Į pagalbą, į pagalbą, į pagalbą! Ugnis Dievo namuose, ugnis sielose, ugnis šventykloje! Į pagalbą mūsų broliui, kurį nužudo, į pagalbą mūsų vaikams, kuriuos pasmaugia, į pagalbą mūsų tėvui, kurį nuduria!

29. *Qui Domini est jungatur mihi*[2]: Kad visi geri kunigai, kurie yra išbarstyti visame pasaulyje, ar jie stovi kovoje ar yra pasitraukę iš kautynių į dykumas ir dykynes, kad visi geri kunigai ateitų ir susijungtų su mumis. *Vis unita fit fortior*, kad mes visi sudarytume po kryžiaus vėliava gerai sutvarkytą ir organizuotą armiją kovai, kad mes kartu užpultume Dievo priešus, kurie jau davė ženklą pulti: *sonuerunt, frenduerunt, fremuerunt, multiplicati sunt*[3].

Dirumpamus vincula eorum et projiciamus a nobis jugum ipsorum. Qui habitat in caelis irridebit eos[4].

30. *Exsurgat Deus et dissipentur inimici ejus*[5]. *Exsurge, domine, quare obdormis? Exsurge*[6].

Viešpatie, kelkis! Kodėl atrodo, jog Tu miegi? Kelkis savo visagalybėje, savo gailestingume ir savo teisingume, kad suburtum išrinktą kareiviją kaip

---

[1] Plg. Šv. Grigalius, *Homil. 34 in Evang.* PL 76, 1251 A.
[2] Iš 32, 26: Kas už Viešpatį, teateina pas mane!
[3] Plg. Ps 2, 1; 24, 19; 45, 4; 34, 16; 37, 20.
[4] Ps 2, 3–4: „Nūn veržkimės iš jų jungo grandinių ir nusikratykime jų pančių!“ Bet aukštybių soste sėdintis juokiasi.
[5] Ps 68, 1: Dievui pakilus, pakrinka jo priešai.
[6] Ps 44, 24: Atsibusk! Viešpatie, kodėl miegi? Kelkis!

gvardiją, kuri apsaugotų Tavo namą, apgintų Tavo garbę ir išgelbėtų Tavo sielas, kad būtų viena kaimenė ir vienas ganytojas, ir kad visi teiktų Tau garbę Tavo šventykloje: *et in templo ejus omnes dicent gloriam*[1]. Amen.

Vien Dievas!

Apie atidumą Dievo akivaizdoje

Tėvas Emanuelis

Tikėjimas mus moko, kad Dievas yra visur: tiek visų daiktų viduje, tiek ir visų daiktų išorėje; virš visų daiktų ir po visais daiktais juos palaikydamas, valdydamas, persmelkdamas, apsupdamas ir talpindamas.

Šventasis Grigalius, kuris nupiešė šį paveikslą, taip pat sakė, kad Dievas yra visur savo prigimtimi, savo buvimu ir savo galia: savo prigimtimi, pasak šventojo Tomo aiškinimo, kaip suteikiantis būtį visiems daiktams; savo buvimu, kaip pažįstantis visus daiktus; savo galia, kaip juos visus valdantis.

Taigi reikia visuomet turėti mumyse pačiuose esantį Dievą, pasak šių Psalmių žodžių[2]: *Providebam Dominum in conspectu meo semper*. O tai suteikia didžią paguodą: *Quoniam a dextris est mihi ne commovear* (Ps 15, 8). Mes visuomet esame Dievo akivaizdoje, tačiau taip pat reikia, kad ir Dievas mums būtų akivaizdus.

Kur gi tuomet Jo ieškoti? Savyje pačiuose. *In ipso vivimus, movemur, et sumus*[3]. Jis yra mumyse ir labai giliai; tam tikra prasme ten Jis yra giliau negu mes patys, kadangi Jis nuolat mums suteikia būtį ir mūsų veikimą. O! Puikus būdas stoti Dievo akivaizdon: suvokti Jį esant mumyse pačiuose. Pasakojama, kad šventajai Teresei be galo palengvėjo, kai dominikonų tėvas pasakė, jog ji turi Dievą

---

[1] Ps 28, 9.
[2] Nuolatos menu Viešpaties Artumą, – Jam esant prie dešinės, niekad nedrebėsiu.
[3] Juk mes jame gyvename, judame ir esame.

savyje. Taip, Dievas yra mumyse su visa savo tobulybe, visu savo dievišku veikimu: ten Jis yra Tėvas, gimdantis Žodį; ten Jis yra Tėvas ir Žodis, kildinantys Šventąją Dvasią; ten Jis yra mus mylintis ir savo meile mums atiduodantis mylimąjį Sūnų. Kokia begalinė priežastis džiaugtis! Kokia paskata šlovinti Dievą!

Mūsų tėvas šventasis Benediktas, remdamasis paskata, kylančia iš tikėjimo grynumo, savo skyrelyje apie nusižeminimą kaip viso dvasinio gyvenimo pamatą iškėlė šį atidumą Dievui: *Tegul vienuolis,* – sako jis, – *mano, jog Dievas į jį žiūri, ir kad angelai Jam nuolat praneša apie mūsų poelgius.* Savo Reguloje jis sako, jog geri vienuoliai šlovina Dievą, veikiantį juose: *operantem in se Dominum magnificant.* Taigi geras yra tas vienuolis, kuris yra atidus jame esančiam ir veikiančiam Dievui, savo mokslu persmelkiančiam jo slapčiausias mintis.

Ši priemonė, kylanti iš pačios tiesos, yra vertingesnė už tas, kurios maitina vaizduotę. Vis dėlto aš visiškai neteigiu, kad naudotis vaizduote yra blogai, kadangi žmogus apdovanotas vaizduote. Tačiau atrodo, jog vaizduotė greitai nusidėvi, tuo tarpu tikėjimo akis gali be nuovargio amžinai išlikti atverta. Maža to, vaizduotė nėra tiesa ir su savimi neatsineša malonės, kuri lydi tiesą. Be to, kadangi reikia, jog krikščionis gyventų su mūsų Viešpačiu, visiškai nėra būtina stengtis įsivaizduoti Jį šalia savęs: užtenka pripažinti Jį esant Šventajame Sakramente. Ten Jis yra visa savo esme, visai šalia mūsų: mums nereikia nieko įsivaizduoti, tai gryna tiesa; mes gyvename su savo Viešpačiu ir Jo akivaizdoje visiškai realiai. Nuolat atsigręžkime į Jį, kad atiduotume Jam pagarbą ir tai darydami gyventume tikėjimu.

Nenusidėsime, jeigu tvirtai laikysimės akivaizdoje Dievo, esančio mumyse, mūsų Viešpaties, visuomet esančio šalia mūsų, o dažnai ir mumyse. *Memoria Dei,* – sako Šventasis Jeronimas, – *excludit omnia peccata*[1].

Užbaikime vieno didžio šventojo, kurio šventę šiandien minime, žodžiais: *Daugiau nebenusidėti, kokia palaima!*

---

[1] Dievo prisiminimas pašalina visas nuodėmes.

ŠV. IGNACO REKOLEKCIJOS

Vyrams: liepos 1–6 d.
Moterims: liepos 15–20 d.

MARIJINĖS REKOLEKCIJOS

rugpjūčio 5–9 d.

Rekolekcijos vyks Kaune, Šv. Kazimiero priorate, Birutės g. 1. Norinčius dalyvauti rekolekcijose, prašome kreiptis į priorato kunigus:
tel.: (8–37) 345357; 8–618–12953 arba el. paštu prioratas@fsspx.lt

Kodėl reikia dalyvauti šv. Ignaco rekolekcijose

Dalyvauti šv. Ignaco rekolekcijose nėra tik uoliai praktikuojančių katalikų reikalas.

Gali būti, kad žmogus dar nėra tikintis, bet ieško tiesos arba nedaug žino apie tikėjimą bei jo praktikavimą ir norėtų jį pažinti. Gal žmogus pastebi, jog jo tikėjimas silpnas, neturintis įtakos gyvenimui. Gal reikėtų tikrai daug ką pataisyti, nukreipti savo gyvenimą visai kita linkme. Gal jis jaučia, jog jam reikia tvirtesnio pagrindo, kelrodžio, arba turi apsispręsti dėl svarbaus reikalo ir jį apsvarstyti Dievo akivaizdoje. Gal jį vargina kasdienybė ir jam reikėtų vidinio atsinaujinimo bei pastiprinimo. Be to, kiekvienam žmogui reikia, laikui bėgant, sugrįžti pas Dievą ir ramiai pabūti su Juo, pažiūrėti į savo gyvenimą Jo akimis, ištaisyti tai, kas klaidinga, išvystyti tai, kas gera.

Todėl dar nedalyvavę rekolekcijose arba jas atlikę seniai, kviečiami penkias dienas pagyventi pasitraukus iš įprastos aplinkos į tylą, į vienatvę su Dievu. Rekolekcijose jūsų lauks ir jums mielai padės kunigas.

Marijinės rekolekcijos labiau tinka tiems, kurie jau dalyvavo šv. Ignaco rekolekcijose ir nori susipažinti su šv. Liudviko Grinjono de Monforo pamaldumu Švč. M. Marijai.

VšĮ „Laetitia“ leidybinio projekto „Už Tradiciją“ knygos

Marija Vinovska. MAKSIMILIJONO KOLBĖS PASLAPTIS (Biografija)
Minkštas viršelis, 144 p. Kaina 16 Lt.

Šv. Liudvikas Marija Grinjonas de Monforas. AUKSINĖ KNYGA
Kietas viršelis, 324 p. Kaina 24 Lt.

Knygų serija „BAŽNYČIOS MOKYMAS“ su garsiomis enciklikomis ir Bažnyčios Magisteriumo tekstais

I knyga. Apie Bažnyčią
Kietas viršelis, 180 p. Kaina 22 Lt.

II knyga. Bažnyčia ir liberalizmas
Kietas viršelis, 220 p. Kaina 21 Lt.

III knyga. Apie Santuokos sakramentą ir auklėjimą
Kietas viršelis, 239 p. Kaina 21 Lt.

IV knyga. Modernizmas
Kietas viršelis, 332 p. Kaina 25 Lt.

V knyga. Švč. Mergelė Marija išganymo darbe
Kietas viršelis, 239 p. Kaina 21 Lt.

Prel. dr. Feliksas Bartkus, kan. dr. Pijus Aleksa. DIEVAS IR ŽMOGUS. Katalikų tikėjimo tiesos, dorovės reikalavimai ir priemonės sielai pašvęsti
Kietas viršelis, 670 p. Kaina 55 Lt.

TRADICINĖS IR NAUJOSIOS MIŠIOS
1969 m. liturginės reformos problema (straipsnių rinkinys)
Minkštas viršelis, 622 p. Kaina 20 Lt.

Šveicarijos fondas „Už Gyvybę“. MIRJAM... KODĖL TU VERKI? Moterų kančios po aborto
Minkštas viršelis, 184 p. Kaina 5 Lt.

Šv. Vincentas Lerinietis. PRIMINIMAS
Minkštas viršelis, 72 p. Kaina 5 Lt.

Arkivysk. Marcel Lefebvre. ATVIRAS LAIŠKAS SUTRIKUSIEMS KATALIKAMS
Minkštas viršelis, 160 p. Kaina 7 Lt.

Kun. Juozas Lomanas. QUO VADIS, MODERNIOJI EUROPA?
Minkštas viršelis, 336 p. Kaina 12 Lt.

ROMA IR TRADICIJA. Šv. Pijaus X kunigų brolijos derybos su Vatikanu 2004 metais
80 p. Kaina 3 Lt.

Kun. Karl Stehlin. MILITIA IMMACULATAE
32 p. Kaina 7 Lt.

Tėvas Emanuelis. TRAKTATAS APIE BAŽNYČIOS TARNYSTĘ
Minkštas viršelis, 52 p. Kaina 2 Lt.

AUKŠTYN ŠIRDIS. Katalikų maldos ir giesmės
Net 900 puslapių ant plono popieriaus, kietas viršelis. Kaina 39 Lt.

Jean Chapuis. KIEKVIENOS METŲ DIENOS APMĄSTYMAI
Kietas viršelis, 575 p. Kaina 35 Lt.

Knygas siūlome įsigyti Šv. Kazimiero priorate, Birutės g. 1, Kaune. Galima užsakyti el. paštu prioratas@fsspx.lt arba telefonu (837) 34 53 57.

Naujiena

Joseph Schryvers CSsR

Atsidavimas Dievui

Dvasinės ramybės aukštumų vadovas

Būtų gaila, jei tarp gausybės dvasinės literatūros leidinių liktų nepastebėta kukli, maža, tačiau pilna išminties vienuolio redemptoristo kun. Josefo Schryverso knygelė *ATSIDAVIMAS DIEVUI. Dvasinės ramybės aukštumų vadovas*. Joje aprašomas trumpiausias ir tiesiausias kelias į šventumą, kuris yra paprastas, suprantamas ir įmanomas kiekvienai sielai. Šventumo siekianti siela turėtų atsiduoti Dievui, o tai labai lengva – Jį reikia tik mylėti.

Kun. Schryversas pabrėžia, kad atsiduoti Dievui pagal Jo nustatytą tvarką yra žmogaus tikslas, pirmoji ir galutinė pareiga. Atsidavusiai sielai dėl nieko nebereikia rūpintis, nes Dievas veikia joje ir vietoj jos, laisvindamas nuo klaidų ir dovanodamas savo paties dorybes. „Jei dovanosite save Dievui, iš Jo gausite viską“, – teigiama knygoje.

Ieškančiam žmogui turėtų kilti klausimas: kaip atsiduoti Dievui? Kunigas pataria atsiduoti paprastai, be išskaičiavimo ir slaptų ketinimų, pamirštant save, ieškant ne pasitenkinimo, bet Dievo valios; atsiduoti ne proto, vaizduotės ar jausmo, bet laisvu valios aktu. Autorius nesiūlo sudėtingų metodikų, nes atsidavimas Dievui remiasi labai paprastu dalyku: ištikimu pareigos atlikimu dabartinę akimirką. „Realybėje tikras gyvenimas yra vieno veiksmo paaukojimas Dievui, vienos pareigos atlikimas, kantrus vieno kryžiaus nešimas, vieno skausmo priėmimas; kartais tai bus poilsis Jo akivaizdoje, pasidalijimas su Juo vienu džiaugsmu, vieno vakaro praleidimas kartu“, – sako kunigas.

Knygoje skaitytojas ras praktinių patarimų, kaip atsiduoti Dievui vidinėje maldoje, per kitas dvasines pratybas, bendraujant su pasauliu, užsiėmimų sukūryje, gyvenimo išbandymuose, artinantis mirčiai.

Kunigas aptaria klaidas, kurias dažnai daro gerų ketinimų turinčios sielos: per didelį rūpinimąsi sėkme, apsikrovimą dvasinėmis pratybomis siekiant patenkinti dvasinį pomėgį smaguriauti, savęs pervertinimą ir nesusitaikymą su savo silpnumu, nusiminimą dėl besikartojančių silpnybių.

Ši knyga galėtų būti geras pagalbininkas ir kunigams – sielų vadovams, ir jų vadovaujamiems tikintiesiems. Ji duoda daug peno apmąstymams, skatina keisti gyvenimą, atveria kelius į Dievo meilę.

Kietas viršelis, 180 p. Kaina 20 Lt.

Liturginis kalendorius

Gegužė

1 d. T – Šv. Juozapas Darbininkas, Švč. M. M. Sužadėtinis, išp. – I kl.
2 d. K – Šv. Atanazas, vysk., išp. ir Bažn. mok. – III klasė. *Kunigų ketvirtadienis.*
3 d. P – Eilinė diena; Šv. Aleksandro I, pop., Evencijaus ir Teodulo, kankinių, ir Šv. Juvenalio, vysk. ir išp., minėjimas. *Švč. Jėzaus Širdies penktadienis.*
4 d. Š – Šv. Monika, našlė – III klasė. *Nekaltosios Marijos Širdies šeštadienis.*
5 d. S – V sekmadienis po Velykų – II klasė. ***Motinos diena.***
6 d. Pr – Eilinė diena – IV klasė.
Mažosios litanijos arba maldavimai (Kryžiaus diena).
7 d. A – Šv. Stanislovas, vysk. ir kank. – III klasė.
Mažosios litanijos arba maldavimai (Kryžiaus diena).
8 d. T – Žengimo į dangų vigilija – II klasė.
Mažosios litanijos arba maldavimai (Kryžiaus diena).
9 d. K – Viešpaties Žengimas į dangų (Šeštinės) – I klasė.
10 d. P – Šv. Antoninas, vysk. ir išp. – III klasė; Šv. Gordijono ir Epimacho, kank., min. *Prasideda pasiruošimo Sekminėms novena – „Veni, Creator“.*
11 d. Š – Šv. Pilypas ir Jokūbas, apaštalai – II klasė.
12 d. S – Sekmadienis po Žengimo į dangų – II klasė.
13 d. Pr – Šv. Robertas Belarminas, vysk., išp. ir Bažn. mok. – III klasė.
14 d. A – Eilinė diena – IV klasė; Šv. Bonifaco, kank., minėjimas.
15 d. T – Šv. Jonas Krikštytojas Salietis, išp. – III klasė.
16 d. K – Šv. Ubaldas, vysk. ir išp. – III klasė.
17 d. P – Šv. Paskalis Bailonas, išp. – III klasė.
18 d. Š – Sekminių vigilija – I klasė.
19 d. S – Sekminių sekmadienis – I klasė.
20 d. Pr – Pirmadienis Sekminių oktavoje – I klasė.
21 d. A – Antradienis Sekminių oktavoje – I klasė.
22 d. T – Sekminių metų ketvirčio diena – I klasė.
Patariamas pasninkas ir susilaikymas nuo mėsiškų valgių.
23 d. K – Ketvirtadienis Sekminių oktavoje – I klasė.
24 d. P – Sekminių metų ketvirčio diena – I klasė.
Privalomas susilaikymas nuo mėsiškų valgių, patariamas pasninkas.
25 d. Š – Sekminių metų ketvirčio diena – I klasė.
Patariamas pasninkas ir susilaikymas nuo mėsiškų valgių.
26 d. S – I sekmadienis po Sekminių, Švenčiausiosios Trejybės šventė – I klasė.
27 d. Pr – Šv. Beda Garbingasis, išp. ir Bažn. mok. – III klasė; Šv. Jono I, pop. ir kank., minėjimas.
28 d. A – Šv. Augustinas Kenterberietis, vysk. ir išp. – III klasė.
29 d. T – Šv. Marija Magdalena de Paci, merg. – III klasė.
30 d. K – Švenčiausiojo Kristaus Kūno šventė (Devintinės) – I klasė.
31 d. P – Švč. M. Marija Karalienė – II klasė; Šv. Petronėlės, merg., minėjimas.

Birželis

1 d. Š – Šv. Angelė Meriči, merg. – III klasė.
Nekaltosios Marijos Širdies šeštadienis.
2 d. S – II sekmadienis po Sekminių – II klasė.
3 d. Pr – Eilinė diena – IV klasė.
4 d. A – Šv. Pranciškus Karačijolas, išp. – III klasė.
5 d. T – Šv. Bonifacas, vysk. ir kank. – III klasė.
6 d. K – Šv. Norbertas, vysk. ir išp. – III klasė.
Kunigų ketvirtadienis.
7 d. P – Švenčiausiosios Jėzaus Širdies šventė – I klasė.
Švč. Jėzaus Širdies penktadienis.
8 d. Š – Eilinė diena – IV klasė.
9 d. S – III sekmadienis po Sekminių – II klasė.
10 d. Pr – Šv. karalienė Margarita, našlė – III klasė.
11 d. A – Šv. Barnabas, apaštalas – III klasė.
12 d. T – Šv. Jonas Fakundas, išp. – III klasė; Šv. Bazilido, Kirino, Naboro ir Nazarijaus, kankinių, minėjimas.
13 d. K – Šv. Antanas Paduvietis, išp. ir Bažn. mok. (Antaninės) – III klasė.
14 d. P – Šv. Bazilijus Didysis, vysk., išp. ir Bažn. mok. – III klasė.
15 d. Š – Eilinė diena – IV klasė; Šv. Vito, Modesto ir Krescencijos, kankinių, minėjimas.
16 d. S – IV sekmadienis po Sekminių – II klasė.
17 d. Pr – Šv. Grigalius Barbadikas, vysk. ir išp. – III klasė.
18 d. A – Šv. Efremas Siras, diakonas, išp. ir Bažn. mok. – III klasė; Šv. Morkaus ir Marcelijono, kankinių, minėjimas.
19 d. T – Šv. Julijona Falkonieri, merg. – III klasė; Šv. Gervazo ir Protazo, kankinių, minėjimas.
20 d. K – Eilinė diena – IV klasė; Šv. Silverijaus, pop. ir kank., minėjimas.
21 d. P – Šv. Aloyzas Gonzaga, išp. – III klasė.
22 d. Š – Šv. Paulinas Nolietis, vysk. ir išp. – III klasė.
23 d. S – V sekmadienis po Sekminių – II klasė.
24 d. Pr – Šv. Jono Krikštytojo Gimimas (Joninės) – I klasė.
25 d. A – Šv. Vilhelmas, abatas – III klasė.
26 d. T – Šv. Jonas ir Paulius, kankiniai – III klasė.
27 d. K – Eilinė diena – IV klasė.
28 d. P – Petrinių vigilija – II klasė.
29 d. Š – Šv. Petras ir Paulius, apaštalai (Petrinės) – I klasė.
30 d. S – VI sekmadienis po Sekminių – II klasė.

Pamaldų tvarka

Kaunas

Gailestingumo Motinos koplyčia

Birutės g. 1,
įėjimas iš Vaidoto g. (prie Panemunės troleibusų žiedo).

Sekmadieniais:

9.00 Švč. Sakramento adoracija.
10.00 Giedotinės šv. Mišios.

Šiokiadieniais:

I – V 7.15 Šv. Mišios* / 18.15 Rožančius (IV 18.00 Švč. Sakramento adoracija) / 19.00 Šv. Mišios.
VI 8.00 Šv. Mišios.

* Šių Mišių gali nebūti, prašome iš anksto pasiteirauti tel. 8–618–12953.

Išpažintį galima atlikti iki Rožančiaus (vakarinių pamaldų), šeštadienį ir sekmadienį – iki rytinių šv. Mišių, taip pat kitu laiku, paprašius kunigo.

Šiauliai

Šv. Juozapo namai

Tilvikų g. 12

Sekmadieniais:

16.30 Rožančius.
17.00 Giedotinės šv. Mišios.
Išpažintį galima atlikti iki 16.50 val.

Ketvirtadieniais 18.30 Rožančius.

Galima susitarti dėl kitų sakramentų, ligonių aplankymo ir katekizmo pamokų. Tel: 8–618–12953.

Šv. Kazimiero prioratas
Birutės g. 1, LT–45320 Kaunas
Tel: (8–37) 345357
Tel./Faksas: (8–37) 749563
Mob.: 8–618–12953
El. paštas: prioratas@fsspx.lt
Interneto svetainė: www.fsspx.lt
Mūsų sąskaitos AB „Citadele“ banke:
Tėvo Damiano de Veusterio labdaros ir paramos fondas:
a. s.: LT44 7290 0000 0170 0223 (aukoms)
VšĮ „LAETITIA“:
a. s.: LT71 7290 0000 0170 0222 (knygoms)